

Θαυμαστή διάσωση Οσίου Λευίτου π. Δημητρίου Γκαγκαστάθη από τον Ταξιάρχη Μιχαήλ

Ορθοδοξία / Σύγχρονες Πνευματικές Μορφές

Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιος, Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας

Θαυμαστή διάσωση Οσίου Λευίτου π. Δημητρίου Γκαγκαστάθη από τον Ταξιάρχη Μιχαήλ κοιμηθέντος στις 29 Ιανουαρίου 1975

Ο αίδιμος και χαριτωμένος ιερέυς του Θεού του Υψίστου, το σέμνωμα της ιερωσύνης, της απλανούς ποδηγεσίας των πιστών και της Ορθοδόξου Εκκλησίας, ο πολύτεκνος, αγαθός και απλοικός λευίτης του Πλατάνου (Βάνιας) των Τρικάλων, αγαπούσε και έτρεφε ιδιαίτερη ευλάβεια στον Ταξιάρχη μας Μιχαήλ.

Ο Παπα-Δημήτρης δεν ήταν κάτοχος της

σοφίας του κόσμου. Με δυσκολίες τελείωσε το δημοτικό στο χωριό του. Ήταν βοσκός προβάτων και αξιώθηκε να γίνει και βοσκός ψυχών. Από μικρός είχε πλήρη επικοινωνία με τον Χριστό μας μέσα από την γλυκύτητα της προσευχής, είχε μνήμη θανάτου και πόθο εκκλησιαστικής ζωής. Όταν έκλεινε τα πρόβατα στην στάνη πήγαινε με δάκρυα κατ' ευθείαν στην Εκκλησία του χωριού του, στους αγαπημένους του Ταξιάρχες, για να ζητήσει την χάρη τους, να τους διακονήσει, να τους νοιώσει κοντά του. Όταν δон κατορθωνε να το κάνει, για κάποιους λόγους που ήταν πέρα από τις δυνάμεις του, γονάτιζε εκεί που ήταν στα βουνά και έκλαιγε, ζητώντας το έλεος του Θεού και συγγνώμη, γιατί βρισκόταν μακριά από τον οίκο Του. Διάβαζε με πολλή κατάνυξη βίους Αγίων και τους αισθανόταν φύλακες, ευεργέτες και προστάτες, τους ένοιωθε δίπλα του. Είχε ζωντανή την αίσθηση της παρουσίας τους. Φεύγοντας κάθε πρωί για να φυλάξει τα πρόβατα, περνούσε πρώτα από τους Ταξιάρχες, τον κοντινό στο σπίτι του Ναό τους με τις κατανυκτικές τοιχογραφίες του 1600, για να τους χαιρετήσει, να τους πεί «καλημέρα».

Είχε τόση οικειότητα μαζί τους, ώστε όταν ήρθε η ώρα να πάει στον στρατό, το 1921, και μάλιστα στο μικρασιατικό μέτωπο, τους προσκύνησε και τους έκανε συμφωνητικό λέγοντας: «Σας ζητώ μια χάρη. Εγώ σας υπηρετώ από μικρό παιδί. Καθαρίζω τα καντήλια σας, κάνω ο,τι μπορώ. Τώρα που με καλεί η πατρίδα θέλω να με ενισχύσετε, να με βοηθήσετε, να με φέρετε πίσω χωρίς να με αγγίξει κανένα κακό. Να με φέρετε σώο και αβλαβή. Είστε υποχρεωμένοι. Και εγώ θα σας το ανταποδώσω. Θα υπηρετήσω την χάρη σας με όλη μου την καρδιά. Ας μην μου

φέρει κωλύματα ιερωσύνης η στρατιωτική μου θητεία».

Ένα βράδυ κάπου στην Σμύρνη, τα δύσκολα εκείνα χρόνια που κατέληξαν στην τραγωγία της καταστροφής, ο νεαρός τότε στρατιώτης Δημήτριος, φύλαγε σκοπιά μαζί με άλλους δύο συστρατιώτες του. Τα μεσάνυκτα έφθασε ένα τουρκικό απόσπασμα ιππικού και έπεσε πάνω στους σκοπούς απειλητικό. Ο πιστός στρατιώτης του Χριστού και της πατρίδος, ο Δημήτριος, πρόφθασε να φωνάξει:

-Μιχαήλ Αρχιστράτηγε, σώσέ με!

Με γρηγοράδα έπεσε στον διπλανό λαχανόκηπο. Μια αόρατη δύναμη τον έσπρωξε και τον έκανε αόρατο. Οι Τούρκοι γύρισαν όλον τον κήπο με τα άλογα. Ένας έφθασε μισό μέτρο από αυτόν. Το άλογο φοβήθηκε, αλλά ο Δημήτριος προσευχόμενος και καλυπτόμενος από αρχαγγελική προστασία έμεινε ακίμητος. Μια φωνή απομάκρυνε τους Τούρκους. Οι δύο στρατιώτες, δυστυχώς, φονεύθηκαν, έπεσαν υπέρ της πατρίδος. Ο Δημήτριος σώθηκε και γύρισε σώος, για να εκπληρώσει την υποσχέση του. Να υπηρετήσει τους Ταξiάρχες ως Ιερέυς στον Ναό τους.

Πολλά χρόνια αργότερα, τον Οκτώβριο του 1945, ο εμφύλιος σπαραγμός κατέτρωγε τα σπλάχνα του έθνους. Ο Παπα-Δημήτρης μια Κυριακή πρωί βλέποντας τον κίνδυνο επιδρομής κτύπησε την καμπάνα και έφυγε προς το διπλανό χωριό. Καβαλάρηδες, όμως, επιδρομείς έτρεχαν οπίσω του και σε μια στιγμή τον περικύκλωσαν. Ο αγαθός λευίτης έχοντας ισχυρή προστασία από τον ουρανό σήκωσε τα χέρια ψηλά και φώναξε:

-Μιχαήλ Αρχιστράτηγε, σώσε με, κινδυνεύω.

Αμέσως τότε σαν αστραπή παρουσιάσθηκε ο Αρχάγγελος, πλησίασε τον αρχηγό τους, έκοψε με το σπαθί του τα λουριά της σέλας και τον έρριξε κάτω. Οι άλλοι έμειναν ακίνητοι, σαν να τους είχε κτυπήσει ηλεκτρικό ρεύμα. Πήρε τότε τον λόγο ο αρχηγός και του λέει:

-Παπά μου, να μας συγχωράς. Πήγαινε στο καλό. Έχεις ισχυρούς προστάτες!

Έκτοτε ο Παπα-Δημήτρης πιστός στα ιερατικά του καθήκοντα λειτουργούσε με ευγνωμοσύνη απέραντη στους Αγίους Ταξιάρχες στον Ναό τους. Μάλιστα έφθασε σε υψηλά μέτρα αρετής και αξιώθηκε να επιτελεί θαυμαστά σημεία. Από προσωπική εμπειρία καταθέτω την μυροβλυσία της Αγίας Τραπέζης κατά τον καθαγιασμό των Τιμίων Δώρων. Το θαύμα μας είχε διηγηθεί ο φίλος του, Όσιος Φιλόθεος, ο Ζερβάκος, ο οποίος και σε μια εκδρομή που είχε οργανώσει μας είπε και τοποθετήσαμε βαμβάκια στην βάση του Εσταυρωμένου, πίσω από την Αγία Τράπεζα. Όταν τελείωσε η Θεία Λειτουργία, ιερουργούντων τω δύο αυτών οσιακών μορφών, του Παπα-Δημήτρη και του Παπα-Φιλόθεου, τα βαμβάκια έσταζαν μύρο.

Θαυμαστός ο Θεός εν τοις Οσίοις Αυτού και μεγάλη η δύναμη και προστασία των Αγίων Αρχαγγέλων και μάλιστα του Ταξιάρχη Μιχαήλ, του «Αρχιστρατήγου Δυνάμεως Κυρίου».

<http://bit.ly/3aPnAsS>